

Bibliaóra – 2026. szeptember 24.

Előfohász: „Akkor majd megtudják a népek, amelyek körülöttetek megmaradtak, hogy én, az Úr építettem újjá a romba dőlt városokat, és én ültettem be a pusztává lett földet. Én, az Úr megmondtam, és meg is teszem (Ez 36,36)!” Ámen.

Ének: 19. zsoltár: „Az egek beszélnek...”

Előima: Mennyei Atyánk! Hittel jövünk Eléd, mert tudjuk, hogy Te vagy a mi Istenünk, hogy Te minden körülmény, minden hír, minden szám, számítás és emberi becslés felett állsz. Ahogyan Jósáfát és egész Júda népe a küzdelmük napján, úgy valljuk meg mi is ma: **nem tudjuk, mit kell tennünk, de a szemünk Rád tekint.** Urunk, a hit világosságában erősek és kitartóak vagyunk, és szilárdan állunk. A hit világosságában reménykedünk. A hit nem engedi meg, hogy hetünk, évünk és egész életünk útján feladjuk, elgyengüljünk vagy visszalépünk a Benned való bizalmunkból. Te emeltél fel minket a mélységből. Amikor nem láttuk az utat, Te voltál az út. Amikor nem láttuk a kiutat, Te voltál a mi kiutunk. Amikor erőnk kevésnek bizonyult, a Te kegyelmed hordozott minket. Urunk, talán egy olyan világban élünk, amelyet számok, statisztikák, mutatók és számítások határoznak meg. De minden szám fölött még mindig egyetlen Úr áll – a mi Istenünk. A fölött, amit meg tudunk számolni, ott áll Az, akit nem lehet megmérni. A fölött, amit mi látunk, ott áll Az, aki mindent lát. Ezért ma nem csupán a problémánk nagyságára akarunk tekinteni. **A Te fenséges nagyságodra akarunk tekinteni, Istenünk.** Ami az ember számára lehetetlen, az Neked lehetséges. Hisszük, hogy éppen a lehetetlenből tudsz új kezdetet, új reményt, új ébredést és új életet teremteni. És amikor nem tudjuk, hogyan tovább, azt szeretnénk tenni, amit Jósáfát tett: Eléd állni és ezt mondani: **„Szemünk Rád tekint.”** Urunk, Te nekünk adtad az Egyetlent, az Igazat és a Valóságosat – Jézus Krisztust –, értünk. Olyan Valakit adtál nekünk, aki nem hagy el, aki megtart, amikor elesünk, aki felemel minket a mélységből, és aki akkor is a mi reménységünk, amikor a körülmények az ellenkezőjét mondják. Ezért ma nem a saját erőnkkel akarunk harcolni. Nem csupán a saját lehetőségeinkre akarunk támaszkodni. **Hitben, imádságban és bizalomban akarunk megállni.** Mert tudjuk: **győzni csak Veled tudunk.** Te harcolsz népedért. Te utat készítesz ott, ahol mi még nem látunk utat. Te képes vagy a lehetetlent hatalmad bizonyosságává változtatni. Ezért adj nekünk ma szilárd hitet, kitartó szívet, békességet a küzdelem közepette, és bátorságot ahhoz, hogy már azelőtt dicsőítsünk Téged, mielőtt meglátnánk a választ. Legyen a hitünk nagyobb a félelmünkénél, a reménységünk nagyobb a körülményeinknél, és a Beléd vetett bizalmunk nagyobb minden számnál és minden számításnál. **Urunk, szemünk Rád tekint. Te vagy a mi Istenünk. Te vagy a mi reménységünk. Te vagy a mi erőnk. Te**

vagy lehetetlenségeink Ura, és Veled akarunk szilárdan megállni. Jézus Krisztus nevében. Ámen.

Ószövetségi alapige: Krónikák II. könyve 20. fejezet: „Történt ezek után, hogy hadba vonultak Jósáfát ellen a móábiak és az ammóniak a meúniak egy részével együtt. Amikor megérkeztek, és jelentették Jósáfátnak, hogy a tenger túlsó széléről nagy sokaság jön ellene Edóm felől, és már Hacecón-Támárban, azaz Én-Gedíben vannak, megijedt Jósáfát, az Urat kezdte keresni, és böjtöt hirdetett egész Júdában. Összegyülekeztek a júdaiak, hogy segítséget kérjenek az Úrtól. Júda összes városából is eljöttek, hogy az Úr segítségét kérjék. Jósáfát pedig kiállt Júda és Jeruzsálem egész gyülekezete elé az Úr házánál, az új udvar előtt, és ezt mondta: Uram, őseink Istene! Te vagy az Isten az égben, és te uralkodsz a népek minden királyságán! A te kezeden van az erő és a hatalom, és senki sem állhat meg veled szemben. Istenünk, te űzted ki ennek az országnak a lakóit néped, Izráel elől, és örökre odaadtad azt barátod, Ábrahám utódainak. És itt laktak, itt építettek neved tiszteletére szentélyt, és ezt mondták: Ha majd veszedelem, fegyver, ítélet, dögvész vagy éhínség tör ránk, megállunk ez előtt a templom előtt és te előtted, mert a te neved ebben a templomban van; és ha segítségért kiáltunk hozzád nyomorúságunkban, hallgass meg, és szabadíts meg minket! De látod, az ammóniak és móábiak, a Széír-hegység lakói, akik között nem engedted átvonulni az izráelieket, amikor Egyiptomból jöttek, és így kikerülték, és nem pusztították el őket, ezek most azzal fizetnek nekünk, hogy ellenünk támadnak, és el akarnak űzni a birtokodról, amit nekünk adtál. Istenünk, büntesd meg őket! Mert tehetetlenek vagyunk ezzel a nagy tömeggel szemben, amely ellenünk támadt; nem tudjuk, hogy mit tegyünk. Csak rád tekintünk! Eközben a júdaiak valamennyien ott álltak az Úr színe előtt kicsiny gyermekeikkel, feleségeikkel és fiaikkal együtt. Akkor kiáradt az Úr lelke a gyülekezet jelenlétében Jahaziélre, aki Zekarjá fia, az Benájá fia, az Jeiel fia, az Mattanjá fia, Ászáf fiai közül való lévita volt, és megszólalt: Figyeljetek, egész Júda és Jeruzsálem lakói meg te, Jósáfát király! Ezt mondja nektek az Úr: Ne féljetek és ne rettegjetek ettől a nagy tömegtől, mert nem a ti háborútok ez, hanem az Istené! Holnap induljatok ellenük! Ők a Cíc-hágón vonulnak majd föl, és a völgy végénél, a Jerúél-pusztá előtt találkoztok velük. Nektek nem is kell majd harcolnotok, csak veszteg állnotok és néznetek, hogyan szabadít meg benneteket az Úr. Ne félj és ne rettegj, Júda és Jeruzsálem! Holnap vonuljatok ellenük, mert veletek lesz az Úr! Ekkor Jósáfát arccal a földig hajolt, és Júda meg Jeruzsálem lakói mindnyájan leborultak az Úr színe előtt, és imádták az Urat. A keháti és kórahi lévíták pedig fölálltak, és egyre hangosabban dicsérték az Urat, Izráel Istenét. Kora reggel fölkeltek és kivonultak Tekóá pusztájába. Amikor kivonultak, előállt Jósáfát, és ezt mondta: Hallgassatok rám, Júda és Jeruzsálem lakói! Higgyetek Istenetekben, az Úrban, és megmaradtok! Higgyetek

prófétáinak, és boldogultok! Miután tanácskozott a néppel, fölállította az Úr énekeseit, akik szent öltözetben dicsérték őt, és az arcvonala előtt vonulva így énekeltek: Adjatok hálát az Úrnak, mert örökké tart szeretete! Amikor elkezdték az ujjongást és a dicséretet, az Úr lázadókat támasztott a Júdára támadó ammóniak, móábiak és a Széir-hegység lakói között, és ezért vereséget szenvedtek. Az ammóniak és a móábiak a Széir-hegység lakóira támadtak, hogy kiirtsák és elpusztítsák őket. Amikor végeztek Széir lakóival, egymás pusztulását segítették elő. Mire a júdaiak a pusztai őrhelyhez érkeztek, és a sokaság felé fordultak, már csak az elesettek holttesteit látták ott a földön; nem menekült meg senki sem. Akkor odament Jósáfát és hadinépe, hogy összeszedjék a zsákmányt. Tömegével találtak náluk fölszerelést, ruhákat és értéktárgyakat. Annyi zsákmányt szereztek, hogy el sem bírták. Három napig szedték össze a zsákmányt, olyan sok volt. A negyedik napon összegyűlekeztek a Beráká-völgyben, hogy ott áldják az Urat. Ezért hívják azt a helyet Beráká-völgynek még ma is. Azután Jósáfát vezetésével visszatért valamennyi júdai és jeruzsálemi. Örömmel tértek vissza Jeruzsálembe, mert örömet szerzett nekik az Úr: megszabadította őket ellenségeiktől. Lantokkal, citerákkal és harsonákkal vonultak be Jeruzsálembe az Úr házához. Az Istentől való rettegés fogta el valamennyi ország királyságát, amikor meghallották, hogy az Úr harcolt Izráel ellenségei ellen. Ezért békében élt Jósáfát országa, mert Istene nyugalmat adott neki mindenfelől. Így uralkodott Jósáfát Júdában. Harmincöt éves volt, amikor király lett, és huszonöt évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Azúbá volt, Silhí leánya. Apjának, Ászának az útján járt, nem tért le róla. Azt tette, amit helyesnek lát az Úr. Csak az áldozóhalmok nem szűntek meg, mert a nép nem ragaszkodott szívből ősei Istenéhez. Jósáfát egyéb dolgai elejétől a végéig meg vannak írva Jéhúnak, Hanání fiának történeteiben, amelyeket fölvettek az Izráel királyairól szóló könyvbe. Azután társult Jósáfát, Júda királya Ahazjával, Izráel királyával, aki bűnös dolgokat vitt véghez. Azért társult vele, hogy hajókat építsenek, amelyeknek Tarsísba kellett volna menniük. A hajókat Ecjón-Geberben építették. Elíezer azonban, a márésái Dódaváhú fia így prófétált Jósáfát ellen: Mivel társultál Ahazjával, összezúzza művedet az Úr! Össze is törtek a hajók, és nem tudtak eljutni Tarsísba."

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Jósáfát király hírt kap: „Nagy sokaság jön ellened.” Ammón, Moáb és a Szeir-hegyén lakók seregei közelednek. Nem kis veszedelem ez. Nem egy piciny sereg áll szemben egy nagyobb hadsereggel – hanem Júda kerül szembe egy nála sokkal nagyobb ellenséggel. „Jósáfát megijedt, és elhatározta, hogy az Urat keresi.” Milyen különös út, de kitaposott ösvény: félelem → Isten keresése → hit. A félelem önmagában nem hitetlenség. A kérdés az: mit kezdesz a félelmeddel? Jósáfát nem úgy tesz, mintha nem félne. Böjtöt hirdet. Ő maga is

böjttől. És az egész nép összegyűlik, hogy Istent keresse. **A király példája hat a népre.** A félelemből így lesz istenfélelem. A rettegésből pedig elindulnak a hit oszlopa felé. **Bizonyságtétel:** „Uram, én is félttem. Nem tudtam, mi lesz. De megtanultam, hogy amikor nem tudom, mit tegyek, még mindig tudom, kihez fordulhatok.” **2. „Nem tudjuk, mit tegyünk, de rád tekintünk.”** Júda és Jeruzsálem egész gyülekezete ott áll az Úr előtt. **Egy szívvel, egy szájjal, egy lélekkel.** A templom, az imádság háza, egyszerre menedékhellyé válik. Jósafát imádkozik. Fohászkodik. Kér. És milyen csodálatosan mutatja be, hogy **milyen az Úr:** Ő az atyáik Istene. Ő Ábrahám Istene, aki szereti népét. Ő az ajándékozó Isten. Ő a lehajló, kegyelmét kiárasztó Isten. Ő az erős és hatalmas Isten. Ő az, aki mindent lát és mindent tud. Aztán elhangzik az egyik legőszintébb hitvallás: **„Mert nincs bennünk erő ezzel a nagy sokasággal szemben, amely ellenünk jön, és nem tudjuk, mit cselekedjünk, hanem csak tereád nézünk.”** Ez a hit egyik legmélyebb pontja: **„Mi nem tudjuk. Te tudod.” „Nekünk nincs erőnk. Neked van.” „Mi nem látjuk az utat. Te látod.”** **3. Isten megmutatja az irányt.** És ekkor Isten Lelke szól: **„Ne féljete és ne rettegjete ettől a nagy sokaságtól, mert nem ti harcoltok velük, hanem Isten.”** Micsoda szó! Isten nem azt mondja: **„Nincs ellenség.”** Van ellenség. Nem azt mondja: **„Nem nagy a veszedelem.”** Nagy a veszedelem. Hanem ezt mondja: **„Ne féljete. Én veletek vagyok.”** Isten megmutatja, merre menjenek. Megadja az irányt. Júda pedig elindul. Nem azért, mert már mindent lát. Hanem azért, mert **bízik Abban, Aki lát mindent.** Ez a hit. **4. Énekkel mennek a harcba:** És itt történik valami egészen megrendítő. **Nem a hadsereg megy elől. Hanem az énekesek: „Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökkévaló az ő szeretete!”** Felállnak az énekesek. Felállnak a bizonyságtevők. Még nem látják a győzelmet – **de már dicsérik a Győztest.** Ez a hit összhangja. Nem azt éneklik: „Mekkora az ellenség!” Hanem: **„Mekkora az Úr szeretete!”** **Bizonyságtétel:** „Nem azért tudok hálát adni, mert minden körülményem rendeződött. Azért adok hálát, mert tudom, hogy Isten akkor is Isten, amikor én még nem látom a megoldást.” **5. Isten belülről kezd el a harcot** És amikor Júda odaér, az ellenség már egymás ellen fordult. Amit Júda nem tudott volna megtenni, azt **Isten elvégezte.** A nagy sereg önmagát emészti fel. Júda pedig azt látja: **Isten valóban harcolt értük.** Már csak holttestek maradtak. És most jön a meglepetés: **zsákmányt szednek.** Ami tegnap még félelmet jelentett, abból ma Isten áldása lett. Három napon át hordják össze a zsákmányt, mert olyan sok volt. **Ahol ők vereséget vártak, ott Isten bőséget készített.** **6. Beráká – a hála völgye.** A győzelem után nem felejtkeznek meg arról, **Ki győzött.** Elmennek a Beráká-völgybe – a hálaadás völgyébe –, és ott áldják az Urat. Ez nagyon fontos: **Aki a szabadulás után elfelejti Istent, az a szabadulás ajándékát is elveszíti.** Ne csak akkor keressük Istent, amikor baj van! **Félelemmel kilépni. Hittel cselekedni. Örömmel hazatérni.** Ez Jósafát történetének íve. **7. A legnagyobb ajándék: Jézus Krisztus.** És itt lépünk át az evangéliumba. A

holttestek mellett ott van a zsákmány. **Halálból lett ajándék.** És eszünkbe jut: „**Titeket is, akik halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt...(Ef 2,1)**” Mi is halottak voltunk. De Isten nem hagyott a halálban. Három nap után bizonyította be a legnagyobb győzelmet: **feltámasztotta Fiát, Jézus Krisztust.** A Zsidókhoz írott levél 13. része 20. verse szerint Ő az, aki „**a juhok nagy Pásztorát, a mi Urunkat, Jézust, kihozta a halálból.**” Jósafát népe a halottakból zsákmányt kapott. **Mi a halálból Életet kaptunk.** Áldod érte az Urat? **8. Hazamenni örömmel.** Jósafát népe félelemmel indult el. De **örömmel tért haza.** Mert megtapasztalták: „**Nem mi harcoltunk. Isten harcolt értünk.**” Ez a mi életünkben is valóság lehet. Lehet, hogy ma még félsz. Lehet, hogy nem tudod, mit kell tenned. Lehet, hogy túl nagynak látod az ellenséget. De lehet, hogy éppen ma akarja Isten kimunkálni benned ezt a hitvallást: „**Nem tudjuk, mit cselekedjünk, hanem csak tereád nézünk.**” És aki az Úrra néz, az nem biztos, hogy azonnal meglátja az egész utat. **De meglátja, Kiben bízhat.** Jósafát 25 évig uralkodott Júdában. Huszonöt év – egy egész élet tapasztalata arról, hogy **Kicsoda ül a trónon.** Nem Jósafát volt a végső úr. **Az Úr ült a trónon.** És ez a legfontosabb kérdés ma is: **Ki ül a trónon az életedben?** Ha te ülsz rajta, minden ellenség óriásnak tűnik. Ha Isten ül a trónon, akkor tudod: „**Az erő és a hatalom az Övé.**” Egy mondatban a mai üzenet: **Félelemmel lépsz ki – hittel indulsz el – Isten harcol érted – és örömmel térsz haza, mert tudod, hogy ki ül a trónom. Ámen.**

Közének: 346. dicséret 1. verse: „Győzhetetlen, én köszálok...”

Újszövetségi alapige: Jakab apostol levele 3. rész 13-18. versei: „*Kicsoda bölcs és értelmes közöttetek? Mutassa meg a magatartásával, hogy mindent bölcs szelídséggel tesz! Ha pedig keserű irigység és viszálykodás van a szívetekben, ne vétkezzetek az igazság ellen azzal, hogy bölcsességekkel kérkedtek. Ez a bölcsesség nem felülről jön, hanem földi, testi és ördögi. Mert ahol irigység van és viszálykodás, ott zűrzavar van és mindenféle gonosz tett. A felülről való bölcsesség először is tiszta, azután békeszerető, méltányos, engedékeny, irgalommal és jó gyümölcsökkel teljes, nem részrehajló és nem képmutató. Akik békességet teremtenek, békességben vetnek, hogy az igazság gyümölcsét arassák.*”

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Jakab egy nagyon egyszerűnek tűnő, mégis mély kérdést tesz fel: „**Kicsoda bölcs és értelmes közöttetek?**” A „közöttetek” a gyülekezet közösségére utal. Jakab nem elméleti kérdést tesz fel arról, hogy ki tud sokat, ki ismeri jól a Szentírást, vagy ki tud meggyőzően beszélni. A kérdés inkább ez: **Hol látszik meg rajtad a bölcsesség?** A válasz nem elsősorban a szavainkban, hanem a **magatartásunkban** van. A bölcsesség megmutatkozik: abban, hogyan viselkedünk; hogyan reagálunk egy nehéz helyzetben; hogyan viseljük el a nyomást; hogyan kezeljük a másik

ember sikerét; hogyan döntünk konfliktushelyzetben; és abban, mi történik a szívünkben. A nehéz helyzetek sok mindent megmutatnak rólunk. A teher alatt derül ki, mi van bennünk. Nem az a kérdés csupán, hogy **mit tudunk a bölcsességről**, hanem az, hogy **hogyan élünk a nyomás alatt**. **2. A gyülekezetben is megjelenhet az irigység.** Jakab apostol nagyon konkrét problémáról beszél: **keserű irigységről és viszálykodásról**. Az egyiknek sikerült, a másiknak nem. Az egyik előrébb jutott, a másik lemaradt. Az egyik kapott valamit, amire a másik vágyott. És ilyenkor megmutatkozik, mi van a szívben. Az irigység nem egyszerűen azt jelenti, hogy szeretnénk valamit, amivel a másik rendelkezik. A „keserű” irigység már olyan belső hozzáállás, amelyben a másik ember áldása bennem fájdalmat, elégedetlenséget vagy ellenséges érzést kelt. A viszálykodás pedig azt jelenti: **én akarom érvényesíteni az akaratomat**. Meg akarom győzni a másikat. Rá akarom erőltetni az igazamat. Én akarok győzni. Ezért fontos Jakab kérdése: **Mi van a szívemben, amikor dönteni kell? És: Milyen magatartást tanúsítok?** **3. Bölcsesség vagy bölcselkedés?** Lehet valaki nagyon bölcsnek látszó ember, miközben valójában nem a mennyei bölcsesség vezeti. Lehet sok ismeretünk, lehetnek jó érveink, beszélhetünk Istenről – de közben a szívünkben ott lehet az irigység, a versengés és az önérvényesítés. Ezért mondhatjuk: **A bölcselkedés nem ugyanaz, mint a bölcsesség**. A valódi bölcsesség nem kérkedik. Nem azt mondja: „Nézzétek, én tudom!” Hanem alázattal él. Ez nem Salamon imádságának az áldása. Salamon nem gazdagságot és hatalmat kért, hanem **bölcs szívet**, hogy meg tudja különböztetni a jót a rossztól, és igazságosan tudja vezetni Isten népét. (ld. IKir 3,5-15) Péter apostol ugyanezt az irányt mutatja: **„Alázzátok meg magatokat Isten hatalmas keze alatt (IPt 5,6).”** A mennyei bölcsesség egyik legfontosabb jele tehát az **alázat**. **4. Háromféle „bölcsesség”:** Jakab apostol három jelzővel mutatja be azt a bölcsességet, amely nem Istentől származik. **Földi:** Ez nem mennyei. Az emberi szempontok vezetnek. Mi éri meg nekem? Hogyan kerülhetek előrébb? Hogyan érvényesíthetem magam? **Testi:** Nem a Szentlélek vezetése alatt áll. Az ember természetes vágyai, indulatai és önérdeke irányítják. **Ördögi:** Ez pedig már romboló és szétdobáló természetű. Ahol irigység és viszálykodás van, ott előbb-utóbb **zűrzavar és mindenféle gonosz cselekedet** jelenik meg. Jakab nagyon világosan összekapcsolja: **irigység → viszálykodás → zűrzavar → gonosz dolgok**. Ezért nem kis dolog, ami a szívben történik. A szívben megszülető irigységből közösségi konfliktus lehet. **5. De milyen a felülről való bölcsesség?** Jakab ezután megmutatja az ellenkező utat. **A bölcsesség felülről való**. Nem egyszerűen emberi tapasztalat. Istentől származik. És Jakab hét tulajdonságot emel ki. **1. Tiszta:** A felülről való bölcsesség **tiszta**. Nincsenek mögötte rejtett önző szándékok. Nem azt kérdezi: „Mit nyerek én ebből?” Hanem: **„Mi kedves Isten előtt?”** Jézus mondja: „Boldogok a tiszta szívűek, mert ők Istent meglátnak (Mt 5,8).” A bölcsesség tehát a szív tisztaságával kezdődik. **2. Békeszerető:** A mennyei

bölcsesség nem keresi a konfliktust. Nem akar mindenáron győzni egy vitában. Nem akarja megalázni a másikat. Jézus mondja: **„Boldogok a békességre törekvők... (Mt 5,9)”** A bölcs ember nem csupán békét akar magának. **Békességet teremt.** **3. Méltányos:** A bölcs ember tud úgy bánni másokkal, ahogyan szeretné, hogy vele bánjanak. Jézus arany szabálya: **„Amit szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is azonképpen cselekedjete velük (Mt 7,12).”** A méltányosság azt jelenti, hogy nemcsak a saját szempontomat látom. Megpróbálom meglátni a másik ember helyzetét is. **4. Engedékeny:** Az engedékenység nem gyengeséget jelent. Azt jelenti, hogy nem mindenáron akarom érvényesíteni a saját akaratomat. Van bennem készség arra, hogy engedjek. **Zákeus történetében (Lk 19,1-10)** is látjuk ezt a változást. Amikor találkozik Jézussal, már nem az a kérdés számára, hogyan tarthatja meg mindenáron azt, amit másoktól elvett. A megtérés megváltoztatja a hozzáállását. A Krisztussal való találkozás az ember pénzhez, hatalomhoz és másokhoz való viszonyát is megváltoztatja. **5. Irgalommal teljes:** A mennyei bölcsesség nem hideg. Nemcsak azt kérdezi: **„Ki hibázott?”** Hanem azt is: **„Hogyan tudok irgalommal fordulni hozzá?”** Mária életében (ld. Lk 1,46-52) az engedelmesség és az Isten akarataiba való belehelyezkedés példáját látjuk. A mennyei bölcsességben együtt van: **igazság és irgalom.** **6. Jó gyümölcsökkel teljes:** A bölcsességnek gyümölcse van. Nem elég beszélni róla. Meg kell jelennie az életünkben. Kornélius, Tábita és Lídia történeteiben az Apostolok Cselekedeteiben olyan embereket látunk, akiknek a hite **láthatóvá vált a cselekedeteikben.** Ezért Jakab kérdése ma is aktuális: **Milyen gyümölcsöt terem az én bölcsességem?** Ha valóban Istentől jön, annak lesz látható eredménye. **7. Nem részrehajló és nem képmutató:** A mennyei bölcsesség nem részrehajló. Nem más mércével méri magát, és mással a másikat. Nem attól függően igazságos, hogy ki áll vele szemben. Apostoli és bibliai példaként megemlíthetjük **Gamáliel tanácsát (ApCsel 5,34-39),** aki arra intett, hogy ne emberi indulatból ítéljenek egy ügyben, hanem várják meg, mi lesz annak kimenetele. És nem képmutató. Nem mutat kívül mást, mint ami belül van. A vámszedő imádsága éppen azért megrendítő, mert nem akarja magát igazabbnak mutatni Istennél. Őszintén áll Isten elé. **6. Békességet teremteni:** Jakab apostol végül elvezet bennünket a **vetés és aratás** képéhez: **„Az igazság gyümölcse pedig békességben vettetik azoknak, akik békességet teremtenek.”** Ez nagyon fontos kép. A békesség nem csupán egy kellemes állapot. **A békességet vetni kell.** Amit vetünk, azt aratjuk is. Ha irigységet vetünk, viszálykodás terem. Ha önzést vetünk, zűrzavar terem. Ha békességet vetünk, annak az igazság lesz a gyümölcse. **Mit jelent a „békesség”?** A bibliai **salóm** sokkal többet jelent annál, hogy nincs veszekedés. Teljesség. Rendezettség. Épség. Isten akarata szerinti állapot. A békességet teremtő ember nem egyszerűen elkerüli a konfliktust. **Ő Isten szerinti rendet és kapcsolatot igyekszik teremteni.** **7. Krisztus a mi békességünk.** És itt eljutunk Krisztushoz.

Jézus Krisztus a **Békesség Fejedelme**. (Jn 14,27) Ő az, Aki által az igazság sarjad. Ő az igazság. (Jn 14,6) Ezért a keresztyén ember nem saját bölcsességéből akar békességet teremteni. **Krisztusból merít**. Nem nekünk kell kitalálnunk, milyen a mennyei bölcsesség. Jézus Krisztusban látjuk: milyen a tiszta szív; milyen az alázat; milyen az irgalom; milyen a másik ember felé forduló szeretet.

Utóima: Urunk, mennyei Édesatyánk! Köszönjük Neked a Te Igédet, amely ma is megszólított bennünket. Köszönjük, hogy megmutattad, milyen a felülről való bölcsesség. Urunk, adj nekünk tiszta szívet! Őrizz meg bennünket az irigységtől, a versengéstől, a büszkeségtől és az önzéstől. Segíts, hogy ne mindig a magunk igazát akarjuk érvényesíteni, hanem tudjunk alázattal figyelni Rád és egymásra. Adj nekünk olyan bölcsességet, amely békességet teremtet. Amikor feszültség van közöttünk, segíts, hogy ne tovább növeljük azt, hanem békességet vigyünk. Amikor megbántanak, adj kegyelmet a megbocsátáshoz. Amikor mások sikerét látjuk, őrizd meg bennünket az irigységtől, és taníts együtt örülni velük. Urunk, hadd legyen látható az életünkön a Tőled kapott bölcsesség jó gyümölcse: szeretet, irgalom, türelem, alázat és békesség. Köszönjük Jézus Krisztust, Aki a mi békességünk. Taníts bennünket úgy élni, hogy Ő legyen a szívünk középpontjában, és az Ő szeretete és bölcsessége tükröződjön rajtunk. Használj bennünket a családjában, a gyülekezetben és minden kapcsolatunkban arra, hogy békességet vessünk. „Az igazság gyümölcse pedig békességben vettetik azoknak, akik békességet teremtenek.” Urunk, hadd legyünk mi is ilyen emberek! Jézus Krisztus nevében kérünk. **Ámen.**

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „Bölcsesség építi a házat, értelem szilárdítja meg, és ismeret tölti meg a szobákat mindenféle drága és kedves értékkel (Péld 24,3-4).” Ámen.

Ének: 471. dicséret: „Felbarátim drága Jézus zászlaja alatt...”